

Florin Zamfirescu

Magia firescului

Arma lui de bază este candoarea: cea a lui Ion Nebunul din **Năpasta**, care a dus-o bine și la ocnă, și cea a soldatului Woyzeck, supus până și în moarte. Candoarea a fost elementul de bază din compoziția revoltei și a comicului amar de mai târziu. Fără uimire în fața minunilor lumii, fără ingenuitate în percepția aberațiilor ei, frumusețea descoperirilor teatrale se topește în cabotinism, se risipește printre contururile mângălite ale unei prezențe scenice dezordonate. Florin Zamfirescu este un actor de "școală veche", căutător al adevărului din cuvinte, din relații, din reacțiile psihologice, al trăirii intense în dialogul cu partenerul, un produs "tipic" al realismului scenic. Prin talent, produsele tipice devin unicate. Exercițiul în captarea amănuntului expresiv și în construirea unei imagini care este artă dând impresia că este viață îi permite să fie la locul lui în orice spectacol modern, dând sens și forță de convingere abstracțiunilor. Probabil că e tipul de interpretare cel mai greu de analizat, într-atât pare că interpretul nu face nimic deosebit, deosebită fiind tocmai respirația în această stare atât de greu de obținut de îndată ce te afli în lumina reflectoarelor, într-un spațiu îngrădit, în centrul de atenție al unor oameni care au plătit ca să vadă ceva ieșit din comun. El posedă magia firescului.

Magdalena Boiangiu

